

Sách Daniel - Số Ba Mười

Giờ của nỗi sợ

Jeff Pippenger

2023-12-25

Nỗi sợ của Belshazzar trước dòng chữ bí ẩn không chỉ đề cập đến cái chết của ông và sự kết thúc của vương quốc thứ sáu trong lời tiên tri Kinh Thánh, mà còn đến thời điểm trong lịch sử tiên tri khi nỗi sợ chiếm lấy các vua trên đất. Nỗi sợ của họ được tạo ra bởi "gió đông" của Hồi giáo. Nỗi sợ của họ như người đàn bà chuyển dạ, qua đó chỉ ra một cơn đau tăng dần, đến với nhịp độ ngày càng dồn dập. Nỗi sợ ấy bắt đầu vào "giờ" của yến tiệc Belshazzar, dù ban đầu nó đến vào ngày 11 tháng 9 năm 2001. Từ đó trở đi, những luồng gió bắt đầu trượt khỏi tay bốn thiên sứ đang nắm giữ chúng trong thời kỳ niêm ấn của một trăm bốn mươi bốn nghìn người. Bài ai ca về Tyrus mà Ezekiel nêu ra, định nghĩa Tyrus bằng cách đặt câu hỏi tiên tri: "Thành nào giống như Tyrus, như kẻ bị hủy diệt ở giữa biển?"

Những tàu Ta-rê-si đã ca tụng người trong chợ của người; người được chất đầy và trở nên rất vinh hiển giữa các biển. Những tay chèo của người đã đưa người vào những vùng nước lớn; gió đông đã bẻ gãy người giữa các biển. Cửa cái người, các chợ phiên của người, hàng hóa của người, các thủy thủ và hoa tiêu của người, các thợ trám thuyền và những người buôn bán hàng hóa của người, cùng hết thảy các chiến sĩ ở trong người, và toàn thể đoàn ngũ ở giữa người, sẽ sụp đổ vào giữa biển trong ngày người bị hủy diệt. Các vùng ngoại ô sẽ rung chuyển vì tiếng kêu la của các hoa tiêu người. Hết thảy những ai cầm mái chèo, các thủy thủ, và mọi hoa tiêu biển sẽ xuống khỏi tàu mình, họ sẽ đứng trên đất; họ sẽ cất tiếng kêu than nghịch lại người, sẽ kêu khóc cay đắng, ném bụi đất lên đầu mình, và lăn mình trong tro bụi; họ sẽ vì người mà cạo trọc đầu, thắt bao gai, và sẽ khóc than người với lòng cay đắng cùng tiếng kêu than thảm thiết. Trong lúc kêu than, họ sẽ cất bài ai ca về người và than khóc người rằng: Có thành nào như Ty-rơ, như kẻ bị hủy diệt giữa lòng biển chẳng? Khi hàng hóa người ra từ biển, người đã làm cho nhiều dân được no đủ; người đã làm cho các vua trên đất trở nên giàu có bởi sự phong phú của tài sản và hàng hóa của người. Đến khi người bị biển đánh tan trong vực sâu của nước, hàng hóa của người và tất cả đoàn ngũ ở giữa người sẽ sụp đổ. Hết thảy dân cư các hải đảo sẽ kinh ngạc về người; các vua của họ sẽ rất khiếp sợ, nét mặt họ bối rối. Các thương gia giữa các dân sẽ huýt sáo vì người; người sẽ nên điều kinh khiếp, và sẽ chẳng còn nữa đời đời.

Ê-xê-chi-ên 27:25-36.

Ty-rơ là thành, hay vương quốc mà các thương gia trên đất khóc lóc thảm thiết vì nó, rồi hỏi: "Có thành nào sánh được với Ty-rơ chẳng?" Họ làm như vậy vào "thời điểm" khi thành bị phá tan giữa biển. Trong Khải Huyền chương mười tám, dâm phụ của Ty-rơ, cũng chính là dâm phụ của Rô-ma, kẻ đã tà dâm với các vua trên đất và được nhận diện là thành lớn mà án phạt giáng đến trong một giờ, và trong một ngày. Chính thành ấy khiến các vua và các thương nhân than khóc cất lên câu hỏi tiên tri.

Vậy nên các tai vạ của nó sẽ đến trong một ngày: sự chết, than khóc và đói kém; và nó sẽ bị thiêu rụi hoàn toàn bằng lửa; vì Chúa là Đức Chúa Trời, Đấng phán xét nó, là Đấng quyền

năng. Các vua trên đất, là những kẻ đã phạm tà dâm và sống xa hoa với nó, sẽ than khóc và thương tiếc nó, khi thấy khói của sự thiêu đốt nó; vì sợ sự khỗ hình của nó nên đứng xa xa, mà nói rằng: Khốn thay, khốn thay, thành lớn Babylon, thành hùng mạnh kia! vì chỉ trong một giờ sự phán xét của người đã đến. Các thương gia trên đất sẽ khóc lóc và than van về nó, vì chẳng còn ai mua hàng hóa của họ nữa: hàng hóa là vàng, bạc, đá quý, ngọc trai, vải gai mịn, màu tía, lụa, điều, mọi thứ gỗ thơm, mọi thứ đồ bằng ngà, mọi thứ đồ bằng các thứ gỗ quý báu nhất, bằng đồng, sắt và cẩm thạch; cùng quế, hương liệu, thuốc xức, nhũ hương, rượu, dầu, bột mịn, lúa mì, súc vật, chiên, ngựa, xe, nô lệ và linh hồn loài người. Những hoa quả mà linh hồn người ham muốn đã lia khỏi người, và mọi điều sang trọng, tốt đẹp đã lia khỏi người, người sẽ chẳng còn tìm thấy chúng nữa bao giờ. Các lái buôn các vật ấy, là những người nhờ nó mà được giàu có, sẽ đứng xa xa vì sợ sự khỗ hình của nó, khóc lóc và kêu la, mà rằng: Khốn thay, khốn thay, thành lớn kia, là thành mặc vải gai mịn, màu tía và màu điều, trang sức bằng vàng, đá quý và ngọc trai! Vì chỉ trong một giờ, sự giàu có lớn lao như thế đã nên hư không. Cả mọi chủ tàu, mọi người đi tàu, thủy thủ, và hết thảy những ai buôn bán trên biển, đều đứng xa xa, và kêu lên khi thấy khói sự thiêu đốt của nó, mà rằng: Có thành nào giống như thành lớn này chẳng! Họ rải bụi trên đầu mình, và kêu khóc, than van, mà rằng: Khốn thay, khốn thay, thành lớn kia, nhờ sự xa xỉ của nó mà hết thảy những kẻ có tàu trên biển đều trở nên giàu có! vì chỉ trong một giờ nó đã nên hoang vu. Khải Huyền 18:8-19.

Việc mở án Sách Khải Huyền của Chúa Giê-su Christ bao gồm sứ điệp của Tiếng Kêu Lúc Nửa Đêm. Sứ điệp đó là lời tiên tri thứ hai trong Ê-xê-chi-ên 37, đem những xương khô chết đã nằm trên các đường phố suốt ba ngày rưỡi sống lại như một đạo quân hùng mạnh. Sứ điệp ấy bao hàm lẽ thật rằng chính Hội giáo là phương tiện Chúa dùng để đem sự phán xét thi hành trên Hoa Kỳ vì sự áp đặt việc giữ ngày Chủ Nhật. Sự phán xét ấy đến trong "giờ" của trận động đất lớn, cũng là "giờ" khi chữ viết hiện trên tường của Bên-xát-sa. Chữ viết ấy gây ra nỗi sợ hãi, được mô tả là chiếm lấy tất cả các vua chúa và thương nhân khi cơ cấu kinh tế của trái đất bị đánh sập bởi "gió đông" của Hội giáo, là lực lượng đã len lút luôn vào vương quốc của Bên-xát-sa qua bức "tường" thấp ở phía nam bị bỏ bê.

"Thành" hay vương quốc mà các vua và các thương gia than khóc và hỏi: "Có thành nào sánh được với thành lớn này?" chính là vương quốc của dân phụ Tý-rơ, kẻ lúc ấy đang hát những bài ca của mình và phạm dâm với chính các vua ấy. Tất cả các nhà tiên tri đều nói về sự tận thế và họ đồng thuận với nhau, nên các thương gia trong Ê-xê-chi-ên cũng chính là các thương gia trong Khải Huyền chương mười tám. Ba lần trong Khải Huyền chương mười tám họ than: "khốn thay, khốn thay," khi thành lớn và cơ cấu tài chính của trái đất bị lật đổ. Từ Hy Lạp được dịch là "khốn thay" trong đoạn này chính là cùng một từ đã được dịch ba lần trong Khải Huyền chương tám, câu mười ba, nhưng ở đó lại được dịch bằng một từ tiếng Anh khác.

Tôi nhìn xem, và nghe một thiên sứ bay giữa trời, cất tiếng lớn rằng: Khốn thay, khốn thay, khốn thay cho những cư dân trên đất, vì những tiếng kèn còn lại của ba thiên sứ sắp thổi! Khải Huyền 8:13.

Các vua và các thương gia đang than khóc sự hủy diệt của nền kinh tế thế giới bằng những lời, "than ôi, than ôi", nghĩa là "khốn thay, khốn thay", và "Khốn thay" là một biểu tượng của Hội giáo. Nỗi sợ hãi chiếm lấy Belshazzar và các quan của ông khi chữ viết tay xuất hiện trên tường, chính là

nổi sợ được tạo ra khi cấu trúc kinh tế của hành tinh Trái Đất bị hủy diệt bởi các cuộc tấn công liên tục từ Hôi giáo, mà Đức Chúa Trời dùng như công cụ quan phòng của Ngài để thi hành án phạt của Ngài trên những kẻ uống rượu của Babylon, tức là việc áp đặt ngày Chủ nhật. Sự thật này là chủ đề của "gánh nặng" Isaiah hai mươi ba về con điếm của "Tyre".

Gánh nặng về Ty-rơ. Hỡi những tàu của Ta-rê-si, hãy than khóc; vì nó đã bị tàn phá, đến nỗi không còn nhà, không còn lối vào; điều ấy đã được tỏ cho họ từ đất Chít-tim. Hỡi dân cư của hải đảo, hãy lặng đi; người, kẻ đã được các lái buôn của Si-đôn, những người vượt biển, làm cho đầy đầy. Bởi các nguồn nước lớn, hạt giống của Si-hô, mùa gặt của con sông, là thu nhập của nó; và nó là chợ buôn của các dân tộc. Hỡi Si-đôn, hãy hổ thẹn đi; vì biển, tức là thành lũy của biển, đã nói rằng: Ta không đau đớn, cũng chẳng sinh con; ta chẳng nuôi dưỡng trai trẻ, cũng chẳng nuôi dạy trinh nữ. Như khi người ta nghe tin về Ai Cập, thì khi nghe tin về Ty-rơ, họ cũng sẽ quặn đau như vậy. Hãy qua Ta-rê-si; hỡi dân cư của hải đảo, hãy than khóc. Có phải đây là thành vui mừng của các người, có từ những ngày xưa xưa? Chính chân nó sẽ đưa nó đi xa để ở tạm. Ai đã lập mưu này nghịch cùng Ty-rơ, thành ban mào triều, thành có những lái buôn là vương hầu, những kẻ giao dịch là bạc tôn quý trên đất? Ấy là Đức Giê-hô-va vạn quân đã định, để bôi nhọ sự kiêu ngạo của mọi vinh quang, và đem mọi người tôn quý trên đất vào chỗ khinh bỉ. Hỡi con gái Ta-rê-si, hãy băng qua đất người như một dòng sông; không còn sức mạnh nữa. Ngài đã giơ tay trên biển, Ngài đã làm rung chuyển các vương quốc; Đức Giê-hô-va đã truyền lệnh nghịch cùng thành buôn bán, để phá hủy các đồn lũy của nó. Ngài đã phán: Người sẽ chẳng còn vui mừng nữa, hỡi trinh nữ bị áp bức, con gái Si-đôn; hãy chỗi dậy, qua Chít-tim; tại đó người cũng sẽ chẳng được yên nghỉ. Kia xứ Canh-đê; dân này xưa chẳng có, cho đến khi người A-si-ri lập nó cho những kẻ ở nơi hoang dã; họ dựng các tháp canh, họ xây các cung điện; rồi nó bị đưa đến chỗ hoang tàn. Hỡi những tàu của Ta-rê-si, hãy than khóc; vì sức mạnh của các người đã bị tàn phá. Trong ngày ấy, Ty-rơ sẽ bị quên lãng bảy mươi năm, theo số ngày của một vua; sau khi mãn bảy mươi năm, Ty-rơ sẽ hát như một kẻ điếm. Hỡi kẻ điếm đã bị quên lãng, hãy cầm đàn hạc, đi khắp thành; hãy gảy khúc êm dịu, hát nhiều bài ca, để người ta nhớ đến người. Sau khi mãn bảy mươi năm, Đức Giê-hô-va sẽ thăm viếng Ty-rơ; nó sẽ quay lại với tiền công của mình, và sẽ phạm tà dâm với mọi vương quốc trên mặt đất. Cửa buôn bán và tiền công của nó sẽ là vật thánh cho Đức Giê-hô-va; sẽ không được tích trữ hay cất giữ; vì của buôn bán của nó sẽ thuộc về những kẻ ở trước mặt Đức Giê-hô-va, để ăn cho đủ, và để có áo xống bền lâu. Ê-sai 23:1-18.

Bảy mươi năm, vốn là “những ngày của một vua”, được thể hiện qua vương quốc Ba-by-lôn, vì vua chính là vương quốc, và Ba-by-lôn theo nghĩa đen đã trị vì suốt bảy mươi năm. Bảy mươi năm của Ba-by-lôn theo nghĩa đen kết thúc trong “giò” dòng chữ xuất hiện trên tường đại sảnh yến tiệc của Bên-xát-sa. Chính đêm ấy ông đã bị giết, bởi quyền lực đã xuyên qua “bức tường” mà không ai hay biết, vì ông đang mở tiệc uống rượu của Ba-by-lôn, trong khi dàn nhạc của Nê-bu-cát-nét-sa đang tấu nhạc, con điếm của Ty-rơ hát giai điệu ngọt ngào, và Y-sơ-ra-ên bội đạo thì nhảy múa và cúi lạy.

Bảy giờ sự sợ hãi chiếm lấy mọi người liên quan, vì Đức Chúa Trời đã "định mưu chống lại Tyre" và đã "định" "làm hoen ố sự kiêu hãnh của mọi vinh hiển, và khiến tất cả những người đáng trọng trên đất bị khinh bỉ." Bởi vậy Đức Chúa Trời đã "làm rung chuyển các vương quốc" bằng "trận

động đất lớn" của "giờ" ấy, vì Ngài đã "ban một mệnh lệnh nghịch cùng giới buôn bán" vương quốc, "để phá hủy các đồn lũy của nó." Trong "giờ" sợ hãi của Belshazzar, các vua và các thương nhân bắt đầu tìm kiếm để hiểu ý nghĩa của những chữ rực lửa trên tường. Cái chết của Belshazzar sắp xảy đến, nhưng vào thời điểm ấy, ông vẫn còn sống. Vì thế, ông tìm cách hiểu những lời bí ẩn ấy và hứa ban thưởng cho các nhà thông thái, nếu họ có thể giải nghĩa chữ viết, nhưng điều đó không thể thực hiện được, vì các nhà thông thái của Babylon dùng phương pháp nghiên cứu Kinh Thánh là một sự giả mạo của chân lý. Những lời bí ẩn ấy giống như khái tượng của một quyển sách đã được niêm phong.

Bấy giờ tất cả các nhà thông thái của vua đều vào; nhưng họ không đọc được chữ viết ấy, cũng không thể cho vua biết lời giải nghĩa. Khi ấy vua Belshazzar rất bối rối, sắc mặt biến đổi, và các quan của vua đều kinh ngạc. Bấy giờ hoàng hậu, vì nghe lời của vua và các quan, bèn vào nhà yến tiệc; hoàng hậu nói rằng: Hỡi vua, nguyện vua sống đời đời! Xin đừng để những ý nghĩ làm rối lòng vua, cũng đừng để sắc mặt vua đổi khác. Trong vương quốc của vua có một người, nơi người ấy có thần khí của các thần thánh; và trong những ngày của phụ vương vua, người ta đã thấy nơi người ấy ánh sáng, sự thông hiểu và khôn ngoan như sự khôn ngoan của các thần. Chính vua Nebuchadnezzar, phụ vương của vua—vâng, phụ vương của vua—đã lập người ấy làm đứng đầu các pháp sư, các nhà chiêm tinh, Chaldeans và các thầy bói; bởi vì trong Daniel ấy—người mà vua đã đặt tên là Belteshazzar—người ta thấy có thần khí xuất chúng, trí thức, sự thông hiểu, khả năng giải mộng, giải nghĩa những lời khó, và tháo gỡ những điều nghi nan. Vậy hãy gọi Daniel đến, thì người sẽ bày tỏ lời giải nghĩa. Bấy giờ Daniel được đưa vào trước mặt vua. Vua nói với Daniel rằng: Người có phải là Daniel, thuộc về dân bị lưu đày của Judah, người mà vua, cha ta, đã đem từ xứ Judah đến chăng? Ta đã nghe nói về người rằng trong người có thần khí của các thần, và nơi người có ánh sáng, sự thông hiểu và sự khôn ngoan xuất chúng. Nay các nhà thông thái, các nhà chiêm tinh đã được đưa đến trước mặt ta để đọc chữ viết này và cho ta biết lời giải nghĩa, nhưng họ không thể bày tỏ lời giải của điều ấy. Ta lại đã nghe nói về người rằng người có thể giải nghĩa và tháo gỡ điều nghi nan. Vậy nếu người đọc được chữ viết này và cho ta biết lời giải nghĩa của nó, người sẽ được khoác áo điều, đeo dây chuyền vàng nơi cổ, và sẽ làm người thứ ba cầm quyền trong vương quốc. Daniel 5:8-16.

Hoàng hậu trong cung điện không phải là vợ của Belshazzar, mà là hoàng hậu của ông của ông ấy, và bà biết ai có thể đọc được chữ viết trên tường. Trong vương quốc có một Hội Thánh (vì theo nghĩa tiên tri, người phụ nữ là Hội Thánh), biết ai có thể hiểu các bí mật của Đức Chúa Trời.

Trong cung có một người phụ nữ khôn ngoan hơn hết thảy, - hoàng hậu của ông nội của Belshazzar. Trong cơn nguy cấp này, bà đã thưa với nhà vua bằng những lời rọi một tia sáng vào bóng tối. 'Hỡi vua, cầu chúc vua sống đời đời,' bà nói, 'xin chớ để những ý nghĩ khiến vua bối rối, cũng đừng để nét mặt vua thay đổi. Có một người trong vương quốc của vua, trong người ấy có thần linh của các vị thần thánh; và trong những ngày của phụ vương, ánh sáng, sự thông hiểu và sự khôn ngoan, như sự khôn ngoan của các thần, đã được thấy nơi người ấy; người mà vua Nebuchadnezzar, phụ vương của vua — vâng, phụ vương của vua — đã lập làm bậc thầy của các pháp sư, các nhà chiêm tinh, người Canh-đê và các thầy bói; ...bây giờ hãy gọi Daniel đến, và ông ấy sẽ cho biết sự giải nghĩa.'

“Bấy giờ Đa-ni-ên được đưa vào trước mặt vua.” Cổ trấn tĩnh và tỏ ra quyền uy, Bên-xát-sa nói: “Có phải ngươi là Đa-ni-ên thuộc số những người bị lưu đày của Giu-đa, người mà vua, cha ta, đã đem ra khỏi xứ Do Thái? Ta đã nghe nói về ngươi, rằng trong ngươi có thần linh của các thần, và nơi ngươi có sự sáng suốt, sự thông hiểu và sự khôn ngoan xuất chúng... Vậy bây giờ, nếu ngươi có thể đọc được dòng chữ ấy và cho ta biết sự giải nghĩa của nó, thì ngươi sẽ được mặc áo điều, đeo một sợi dây chuyền vàng nơi cổ, và sẽ làm người cai trị thứ ba trong vương quốc.”

Daniel không hề choáng ngợp trước oai nghi của vua, cũng không bối rối hay khiếp sợ trước lời vua. “Hãy để quà tặng lại cho chính ngài,” ông đáp, “và ban phần thưởng cho người khác; tuy vậy, tôi sẽ đọc chữ viết cho vua và tỏ cho vua biết lời giải. Hỡi vua, Đức Chúa Trời Tối Cao đã ban cho cha ngài là Nebuchadnezzar một vương quốc, oai nghi, vinh quang và danh dự.... Nhưng khi lòng ông kiêu ngạo, và tâm trí ông cứng cõi trong sự tự cao, ông bị truất khỏi ngai vàng, và người ta cất lấy vinh quang của ông.... Còn ngài, hỡi Belshazzar, là con ông ấy, mặc dù ngài biết hết thấy những điều này, vẫn không tự hạ lòng mình, nhưng lại tôn mình lên chống nghịch cùng Đức Chúa Trời trên trời; người ta đã đem các bình chén của nhà Ngài đến trước mặt ngài, và ngài cùng các quan của ngài, các vợ và các cung phi của ngài đã uống rượu trong các bình chén ấy, và ngài đã ca ngợi các thần bằng bạc và vàng, bằng đồng, sắt, gỗ và đá, là những thần không thấy, không nghe, cũng không biết; còn Đức Chúa Trời, Đấng nắm giữ hơi thở của ngài và mọi đường lối của ngài, thì ngài lại chẳng tôn vinh.”

'Đây là dòng chữ đã được viết: Mene, Mene, Tekel, Upharsin. Đây là lời giải nghĩa của điều ấy: Mene: Đức Chúa Trời đã định số nước ngươi và đã kết thúc nó. Tekel: Ngươi đã bị cân trên bàn cân và thấy thiếu. Peres: Nước ngươi bị chia ra và được trao cho người Mê-đi và người Ba Tư.'

Daniel không hề xa rời bổn phận của mình. Ông nêu tội lỗi của vua ra trước mặt ông ấy, cho ông ấy thấy những bài học đáng lẽ có thể học được nhưng đã không học. Belshazzar đã không lưu tâm đến những sự kiện vốn hết sức quan trọng đối với mình. Ông đã không hiểu đúng lịch sử của ông nội mình. Trách nhiệm phải biết sự thật đã được đặt lên ông, nhưng bài học thực tiễn mà ông có thể học và làm theo đã không được ông khắc ghi; và đường lối hành động của ông đã đưa đến kết cục tất yếu.

Đây là yến tiệc khoe khoang cuối cùng do vua Canh-đê tổ chức; vì Đấng nhần nhện lâu dài trước sự gian ác của loài người đã tuyên án không thể thay đổi. Bên-xát-sa đã xúc phạm nặng nề đến Đấng đã tôn ông lên làm vua, và thời kỳ ân điển của ông đã bị cất đi. Khi vua và các đại thần đang ở đỉnh điểm cuộc chè chén, người Ba Tư đã chuyển hướng dòng chảy của sông Ô-phơ-rát và hành quân vào thành phố bỏ ngõ. Trong khi Bên-xát-sa và các đại thần của ông uống rượu từ những đồ thánh thuộc về Đức Giê-hô-va và ca ngợi các thần bằng bạc và bằng vàng của họ, Si-ru và binh lính của ông đứng dưới các bức tường của cung điện. “Trong đêm ấy,” sách chép rằng, “vua Bên-xát-sa, vua của người Canh-đê, đã bị giết. Và Đa-ri-út, người Mê-đi, đã chiếm lấy vương quốc.” Bible Echo, ngày 2 tháng 5, 1898.

Giữa cơn khủng hoảng, nữ hoàng (một hội thánh) đã nhận ra rằng có một nguồn có thể chỉ ra "Tuơng lai cho nước Mỹ". Đa-ni-ên lại một lần nữa đứng trong phần của mình để hoàn thành mục đích của ông vào cuối các ngày. Lời chứng về kỳ hiệu được bày tỏ trong lò lửa hừng bởi Sa-đơ-rắc,

Mê-sác và A-bết-nê-gô nay được Đa-ni-ên nêu ra, khi ông bỏ sung vào dòng lẽ thật rằng trong "giờ" của cuộc khủng hoảng luật Chủ nhật, những người đại diện cho kỳ hiệu sẽ bị đưa ra trước các nhà chức trách nhà nước để làm chứng cho lẽ thật.

"Người ta sẽ nộp các người cho các hội đồng, ... phải, và các người sẽ bị đưa đến trước mặt các quan tổng trấn và vua chúa vì có Ta, để làm chứng cho họ và cho dân ngoại.' Ma-thi-ơ 10:17, 18, R. V. Sự bắt bớ sẽ làm lan tỏa ánh sáng. Các đầy tớ của Đấng Christ sẽ bị đưa ra trước mặt những người quyền thế của thế gian, những người mà nếu không có điều này thì có lẽ chẳng bao giờ nghe Tin Lành. Lẽ thật đã bị xuyên tạc trước những người ấy. Họ đã nghe những lời cáo buộc sai trái liên quan đến đức tin của các môn đồ Đấng Christ. Nhiều khi phương tiện duy nhất để họ biết được bản chất thật của đức tin ấy chính là lời chứng của những người bị đưa ra xét xử vì đức tin của mình. Khi bị thẩm vấn, họ buộc phải trả lời, và các quan tòa phải lắng nghe lời chứng được trình bày. Ân điển của Đức Chúa Trời sẽ được ban cho các đầy tớ Ngài để ứng phó với cơn nguy cấp. 'Sẽ được ban cho các người,' Đức Chúa Jê-sus phán, 'ngay trong giờ đó điều các người phải nói. Vì chẳng phải các người nói, nhưng là Thần của Cha các người phán trong các người.' Khi Thánh Linh của Đức Chúa Trời soi sáng tâm trí các đầy tớ Ngài, lẽ thật sẽ được trình bày trong quyền năng và sự quý báu thiêng liêng của nó. Những kẻ từ chối lẽ thật sẽ đứng lên cáo buộc và đàn áp các môn đồ. Nhưng giữa mất mát và đau khổ, thậm chí cho đến chết, con cái Chúa phải bày tỏ sự nhu mì của gương mẫu thiêng liêng của mình. Như vậy sẽ thấy rõ sự tương phản giữa những tay sai của Sa-tan và các đại diện của Đấng Christ. Đấng Cứu Thế sẽ được tôn cao trước mặt các nhà cầm quyền và dân chúng." Khát vọng của các thời đại, 354.

Cũng như ba người đáng kính, Daniel không màng đến bất kỳ quà tặng nào, và cũng không cần phải tập dượt điều mình sắp nói. Ông chỉ đơn giản trình bày cách giải thích về 'bày lằn' được thể hiện trên bức tường.

Chúng tôi sẽ tiếp tục câu chuyện về Belshazzar trong bài viết tiếp theo.

Những ai không trung tín với công việc của Đức Chúa Trời thì thiếu nguyên tắc đạo đức; động cơ của họ không có bản chất khiến họ chọn điều đúng trong mọi hoàn cảnh. Các tội tớ của Đức Chúa Trời phải luôn cảm biết rằng họ ở dưới con mắt của Chủ mình. Đáng đã chứng kiến bữa tiệc phạm thánh của Bên-xát-sa hiện diện trong mọi cơ sở của chúng ta, trong phòng kế toán của thương gia, trong xưởng tư nhân; và bàn tay không huyết nhục ấy cũng chắc chắn đang ghi lại sự lơ là của bạn như nó đã ghi lại bản án kinh khiếp dành cho vị vua phạm thượng. Bản án kết tội Bên-xát-sa đã được viết bằng những chữ lửa: "Người đã bị cân trên bàn cân và thấy thiếu"; và nếu bạn không chu toàn những nghĩa vụ Đức Chúa Trời giao phó, thì sự kết án của bạn cũng sẽ như vậy. Sứ điệp gửi thanh niên, 229.